

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום רביעי | כא תמוז | פרשת פנחס

גלון מס' 287

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה.
החיה הזו שמה יופיא"ל, והיא עומדת בכל סודות החכמה, לכל אותם
מפתחות של החכמה עומדים בה.

[פירוש זיו הזוהר: זה המלאך הוא השר של ההיכל עצם השמים
ונקרא גם כן "היכל זוהר" והרמ"ז זי"ע כתב כאן רמז שהשם "יופיא"ל"
בגימטריה "קבלה", (וראה אור הזוהר)]

החיה הזו עומדת לתבע שכר מעם הקדוש ברוך הוא, לתת לכל אותם
שרופים אחר בעלי החכמה, ואפלו מכל אדם ולומדי חכמה לדעת את
רבונם, ואותו שכר שנותן לבני אדם שרופים אחר החכמה להפיר את
רבונם.

שכשיוצא אדם מן העולם הזה, החיה הזו יוצאת על ארבעה שרפים
מעופפים וטסה לפניו, ולא נותנת לכל אותם שומרי החקים שבצד
האחר לקרב אליו, וכמה הם שליחים של שלום סביבו. והשרפים הללו
כשנסועים ונראים, נכנעים אותם שרפים נחשים שיוצאים מאותו נחש
שגרם מות לכל העולם.

החיה הקדושה הזו עומדת כשנשמה עולה ומגיעה אליה, ואז שואלת
אותה בסוד החכמה של אדונו, וכפי אותה החכמה שרדף אחריה והשיג
(בה) - כך נותנים לו שכרו. ואם יכל להשיג ולא השיג - דוחים אותו
החוצה, ולא נכנסת, ועומדת תחת אותו ההיכל בבושה. [פירוש בזיו
הזוהר: זה ההיכל של אותו המלאך יופיא"ל והוא ההיכל עצם השמים
"היכל זוהר"] וכשומרים כנפיהם השרפים הללו שתחתיה, אז כלם
מכים בכנפיהם ושורפים אותה, ונשרפת ולא נשרפת, ועומדת ולא
עומדת, וכה נדונית בכל יום, מאירה ולא מאירה.

ואף על גב שיש לה מעשים טובים, משום שאין שכר באותו העולם כמו
אותם שמשתדלים בחכמה להסתכל בכבוד רבונם, ואין שעור לשכר
של אותם שיודעים החכמה להסתכל בכבוד רבונם. אשרי חלקם בעולם
הזה ובעולם הבא, שכתוב (משלי א) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק
תבונה.

מי שלא עסק בחכמה זו בזמן עלית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו
כמה תורה ומעשים טובים, זה המלאך הגדול [יופיא"ל] דוחה אותו
לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כלם בעלי שש כנפים שורפים אותו
בהכלי כנפיהם והוא חוזר

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

2 עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קוראים שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

2 עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית
דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

3 עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

3 עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה
בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

4 עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים,
בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

4 עמ' 4

מכתבים למערכת

4 עמ' 4

כתוב: שמע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

התאחדות הקהילות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

איברי האדם וכוחותיו, וכיון שכן כל הלאוין לא ימנע מהן, כי בכל אבר טומאתו בו וכן מצות עשה וכו' כי כאשר יהי האדם טהור וקדוש מהתיעוב יוליד בטבעו לקיים המצות תמיד, עכלה"ק.

וכן החוש מעיד מדי יום ביומו שמיד שנאחזין רחמנא ליצלן ברשת זו של הבעל דבר מתרוקנין מכל הרגש של קדושה ואף אם לא שינה את לבושו, תחתיה תעמוד הבהרת, ולאט לאט עוזבין גופי תורה כמו זהירות בכשרות ותפלה ושבת, וככה נאבדו בתים שלימים מתוך הקהלה רחמנא ליצלן.

והנה הנסיון של קאמפיוטער - אינטערנעט - והסעלילולע"ר והמסתעף הוא דבר שאין גם אחד שיוכל לומר כי לו אין הדבר נוגע שאף אם הוא נקי משימוש בכלים הללו סוף שבאין איזה מזרעו או זרע זרעו לנסיון השתמשות בכלים הללו.

ולשעבר ה' קצת מרחק משערי הנסיון הן מצד ריחוק מקום והן מצד טירחא דגופא או דממונא, והן מצד הבושה כי ה' חשש שיתגלה הדבר באיזה אופן דנסיון העיקרי היתה הטיאטע"ר ומאו"י וכהנה, וכבר אמרו חז"ל למען תהיה יראתו על פניכם (זהו הבושה) לבלתי תחטאו. ועל כל פנים כל ירא שמים היה בידו להתרחק אלפי פרסאות מכל צד נסיון, וכל שכן שהילדים היו נשמרים בשמירה קפדנית.

ולא היה עושה מעשה רע כזה. מה כפרה יש לו? כמעט נבעלו ממנו שערי תשובה, ובפרט אם התמיד עצמו בזה ימים ושנים, עד שהורגל בזה, גדול עווננו מנשוא, הם המביאים חרון אף בעולם, הם המביאים מגיפות ומיתות בעולם, ובפרט אם לא הרוה צמאוננו בזה, עד שבא על זכר או על ערוה, כי הוא עוון פלילי לפני ה'.

- כיצד ירום ראשו? - כיצד יאכל וישתה? - כיצד ילבש בגדים נאים? הרי הבגדים הצואים אשר עליו, בהם לכלך נפשו ורוחו ונשמתו, עד שהרחיקוהו מלפני אדון כל הארץ, וסנף נשמתו היקרה. - כיצד ישמח ויגל? - כיצד ימלא שחוק פיו?

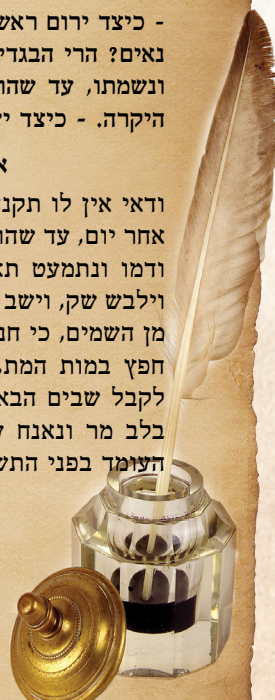
אין דבר העומד בפני התשובה

ודאי אין לו תקנה, אלא ילבש שחורים ויענה בצום נפשו יום אחר יום, עד שהוא עצמו יראה שהוא נכנע ונשבר ונעכל חלבו ודמו ונתמעט תאוותו והנאותו, ולא ישוב אל הנאצות האלה, וילבש שק, וישב על העפר, וילקה בכל יום, עד יסקיף ה' וירא מן השמים, כי חנון ורחום הוא ה' אלוקינו ומרבה להיטיב ולא חפץ במות המת, כי אם בשובו מדרכו וחיה, וימינו פשוטה לקבל שבים הבאים לשוב בכל לב ומתחרטים על עוונותיהם בלב מר ונאנח עד העפר, ולא ישוב עוד לכסלה, ואין דבר העומד בפני התשובה, עד כאן.

המשך בעלון הבא

- .86 ספר ערכת נר למשיחי 86
- .87 ספר בעיר קראקא 87
- .88 ספר מגלה עמוקות 88
- .89 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - א 89
- .90 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ב 90
- .91 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ג 91
- .92 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ד 92
- .93 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ה 93
- .94 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ו 94
- .95 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ז 95
- .96 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ח 96
- .97 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - ט 97
- .98 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - י 98
- .99 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - יא 99
- .100 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - יב 100
- ספר בית עקד ספרים מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א
- ספר על הזוהר הקדוש חלק א' 1-1000 ענף ב' 101-200
- .101 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - יג 101
- .102 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - יד 102
- .103 ספר זוהר קריאת שמע כהלכתו - טו 103
- .104 ספר זוהר התיקונים חלק א 104
- .105 ספר זוהר התיקונים חלק ב 105
- .106 ספר זוהר התיקונים חלק ג 106
- .107 ספר זוהר התיקונים חלק ד 107
- .108 ספר זוהר התיקונים חלק ה 108
- .109 ספר זוהר התיקונים חלק ו 109
- .110 ספר זוהר התיקונים חלק ז 110
- .111 ספר זוהר התיקונים חלק ח 111
- .112 ספר זוהר התיקונים חלק ט 112
- .113 ספר זוהר התיקונים חלק י 113
- .114 ספר זוהר התיקונים חלק יא 114
- .115 ספר מתיקות הזוהר 115
- .116 ספר זוהר לשבים 116
- .117 ספר זוהר לפורים א 117
- .118 ספר זוהר לפורים ב 118
- .119 ספר זוהר לפורים ג 119
- .120 ספר זוהר לפורים ד 120
- .121 ספר זוהר לפורים ה 121
- .122 ספר זוהר לפורים ו 122
- .123 ספר זוהר לפורים ז 123
- .124 ספר זוהר הפסח א 124
- .125 ספר זוהר הפסח ב 125
- .126 ספר זוהר הפסח ג 126

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

ח' תביעה

התשובה לכך הוא: כי הם מקבלים מיליוני דולרים על ההכשר, והשוחד יעוור עיני חכמים, אז תדעו נאמנה כי הרב או הצדיק הזה שייך כולו להערב רב והוא ארור המן האמיתי כמו שאיתא במסכת מגילה (דף י"ב), לכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על היהודים גזירות קשות, וכמו שכתוב בב"ח (אורח חיים סימן תר"ע) וזה לשונו: בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור. ולכן הוא ארור המן שהוא גם כן בגימטריה 502 כמנין בשר, כדי לדעת הסימן בקל, ולזה זוכים רק בפורים אם שותים יין, נכנס יין יצא סוד שהוא ה"המן" האמיתי, וצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת. ואם יודעים הסוד הזה כי בשר בגמטרי' 502 יודעים תיכף ומיד מי הוא הרב הזה מסטרא דקדושה או חס ושלום מסטרא אחרא, ולכן ימי הפורים לא יתבטלו כי כל יסודי הדת תלוי בזה אם אוכלים כשר או חס ושלום דבר שאינו כשר.

תביעה ח'

כל הפרנסה שלנו הלך לאיבוד בגללו, כמו שאמרו חז"ל הטריפני לחם חוקי, וכתוב בנח, (בראשית ח' יא) "וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵאמֹר עָרַב וְהָנְהָ עֵלָה זֵית טָרֶף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ", שזה לשון פרנסה, אבל כאשר מאכילים טריפות אז הוא מאבד את טרף הפרנסה ומהטרף נהיה טרף, וכתב הצה"ק בליקוטי מוהר"ן (תורה ל"ז):

... וזהו: הזהרו בוורידין כרבי יהודה, כי הדם הוא הנפש שבדם. גם שבא בגלגול, וצריך השוחט לכוין להעלות הנפש שבדם. גם

ג. ובזוהר פרשת שלח לך (דף קס"ד ע"ב): דוד מלכא, זית רענן אקרי קמיה קודשא ברוך הוא, דקתיב, (תהלים נב) ואני קוית רענן רענן בבית וגו'. עלה זית, דא מלכא משיחא בריה דדוד. ודא איהו דרמיו יונה דא ביומוי דנח, דקתיב, (בראשית ח) והנה עלה זית טרף בפייה. ההוא עלה זית, טרף וחסף ליקרא דיליה. במה. בפייה. דקתיבא על רישיה, ומקבלא קר מהאי יונה והאי דקתיב טרף, ולא טרפה, (אלא) דכוכרא דא, דעביד חילא ונצח. במתיבתא דרקיע, יונה דכר הוא, מגו דאקרי יונה, קתיב כנוקבא, וקתיב כוכרא, דומנא דמקבלא קר (חסר) דא.

[בלשון הקודש] דוד המלך נקרא זית רענן לפני הקדוש ברוך הוא, שקתיב (תהלים נב) ואני קוית רענן בבית וגו'. עלה זית - זה מלך המשיח בן דוד. וזהו שרמזה יונה זו בימי נח, שקתיב (בראשית ח) והנה עלה זית טרף בפייה. אותו עלה זית טרף ונחטף לכבודו, במה? בפייה. שעומדת על ראשו, ומקבל כבוד מיונה זו. ומה שקתיב טרף ולא טרפה, (אלא) כזכר הנה שעושה חיל ומנצח. בשיבת הרקיע יונה זכר הוא. מתוך שנקרא יונה קתיב כנוקבא, וקתיב כוכרא, דומנא דמקבלא קר (חסר) דא.

יש לפרש, על דרך הדרש, שעלי זית טרף בפייה הוא רומז לגאולה, אבל רק כאשר השחיטה כשירה ואז הטרף לשון פרנסה שיש שפע קדוש מהקב"ה לכנסת ישראל, אבל ח"ו כאשר נעשה טריפה או מעכב את השפע יש צער להשכינה בגלותא, ומעכב בהמשיח, כמבואר בליקוטי מוהר"ן הנ"ל.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

כב | פרק ג | צער בעלי חיים

ויחידר האיש העשיר מאד, ונפל על פניו ובכה והתחנן לו, והאיש אטם אָזְנוֹ מִמֶּנּוּ וְהֵעֵז פְּנֵי עָלְיוֹ וְקָלַל אוֹתוֹ וְאָמַר, שְׁמַעוּלָם לֹא לָקַח מִמֶּנּוּ שׁוּם פְּקֻדוֹן. וְהֵלֵךְ הָאִישׁ הָעֵשִׂיר מִמֶּנּוּ בְּפִחֵי נֶפֶשׁ וְהֵלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְנָשָׂא לְבוֹ אֶל הַשָּׁמַיִם וְאָמַר, 'רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה אֲדוֹן הַכֹּל - עֲלֶיךָ יֵשׁ לִי הַתְּרַעְמָת, כִּי סְבוּר הַיִּיטִי שֶׁהָאִישׁ רַבִּי אֶלְקָסָנְדֵּר הוּא צַדִּיק גָּמוּר, בְּאֲשֶׁר שָׂרְאִיתִי אוֹתוֹ מַעֲשֵׂף בְּטָלִית וְהַפְלִין רַב הַיּוֹם, וְעוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנַי בְּכֹנֶה גְדוּלָה, וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה שְׁהוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל בְּרַמְאוֹת וְאֵין לְבוֹ שְׁלֹם אַתָּה, לָכֵן אֲנִי מוֹסֵר דִּינִי לְשָׁמַיִם שֶׁתִּנָּקֵם אֶת נַקְמָתִי מִמֶּנּוּ כְּדֵי שֶׁיִּדְעוּ הַכֹּל יָדֶךָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה, אֵין לִי שׁוּם תְּרַעְמָת עַל שׁוּם בְּרִיָּה כִּי אִם עֲלֶיךָ. וּבְכָה בְּלֵב נֶשְׁבֵּר וָמַר, וּמִיָּד נִגְלָה אֵלָיו אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וְאָמַר לוֹ: 'אֵל תִּיבְרָא! לָךְ אֶצֶל אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ סִימֵן שְׂאֵל זֶה הַפֶּסַח הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ חֲמִץ, וְגַם סִימֵן שְׁנֵי אֲמֹר לָהּ בְּשִׁבִיל בְּעֵלָה, שְׂאֵל גַּם בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים בְּהִשְׁקָמָה קֹדֶם שֶׁהֵלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת.'

וּכְשֶׁהֵלֵךְ בְּעֵלָה רַבִּי אֶלְקָסָנְדֵּר לְחוּץ לְשׁוּק בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתּוֹ, הֵלֵךְ הָאִישׁ הָעֵשִׂיר לְאֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ הַסִּימָנִים הַנּוֹזְקִים לְעִיל. וְסִבְרָה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁבְּעֵלָה צָנָה כּוֹ, וְתִכְף הַלְכָה וְהַחֲזִירָה לוֹ הַפְּקֻדוֹן, וְהֵלֵךְ הָעֵשִׂיר בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵב לְדַרְכּוֹ לְשָׁלוֹם. וּכְשָׁבָא רַבִּי אֶלְקָסָנְדֵּר לְבֵיתוֹ סִפְרָה לוֹ אֲשֶׁתּוֹ אֵיךְ שָׁנְתָן הָעֵשִׂיר הַסִּימָנִים הַנּוֹזְקִים לְעִיל וְהִיא הַחֲזִירָה לוֹ הַפְּקֻדוֹן, אִזְ אָמַר רַבִּי אֶלְקָסָנְדֵּר בְּאֲשֶׁר נִתְפָּרֵס הַדְּבָר שֶׁהוּא רָשָׁע גָּמוּר, הֵלֵךְ וְהִמִּיר דָּתוֹ הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ, יִמַח שְׁמֵם וְזָכַרם. וְעַל כֵּן אֵל יִרְאֶה הָאָדָם לְעֵינָיִם לְסַמֵּךְ עַל הָאָדָם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זִמְרֵי וּמִבְּקֶשׁ שֶׁכֶּר כְּפָתָס, אֲלֵא יִרְאֶה הָאָדָם מִי שֶׁהוּא צַדִּיק וְעוֹמֵד בְּצַדִּיקוֹתוֹ בְּמִמּוֹן, שְׂאִינוּ מִבְּקֶשׁ מִמּוֹן שֶׁל אַחֲרִים זֶהוּ צַדִּיק גָּמוּר.

הוי זהיר מאנשים שנוראים פחסידיים אבל לבם מלא תועבות

ב. ובוא ויראה שהוא מרגלא פפומא דאינשי: הזהר מן הצבועין והשמר מן "וצדקתך", ושמעתי מעשה שהיה איש זקן עשיר גדול, והנה לו רק בן יחיד, בחור יפה עניינים וחסם מאד. ויהי היום, ויקרבו ימי הזקן למותו, וקרא לבנו הבחור וצנה לו קדם מותו ואמר לו: בני, הנני נוהל לך ממון רב אוצרות גדולות שיהיה לך כל טוב כל ימי חייך, ואני מצנה לך, שתשמר את עצמך מן הצבועין ומן אנשים שהמה עוסקים בפחסידות הרבה חוץ מטבע הבריות, כי קר מראיו את עצמם שהן פחסידיים אבל שבע תועבות הן בלבם, והזהר מן "וצדקתך", ואז יהיה לך ולזרעך כל טוב כל הימים, ומת האיש הזקן.

ג. ואחר כך נשא הבחור בתולה יתומה עניה אחת ופת תאר מאד באשר שישרה בעיניו, ואחר הנשואין שמח באשתו ואשתו היתה צנועה וחסידה בעיני בעלה, וכמו ד' או חמש שנים אמר הבעל לאשתו: בואי עמי לטייל ברחובות ובשוקים לראות בטוב הארץ, ואמרה לו אשתו: לא אלך פן אשא עיני אל אנשים אחרים או אנשים אחרים יתנו עיניהם בי ואני מכשילה אותם, אז אמר בעלה בלבו אף היא נראית כצדקת וזכר את צונאת אביו ושתק, והלך בעצמו לשוק יחיד.

אשתו לא ידעה שעשה מפתח לכל חדר בביתו

מה עשה האיש הנזכר לעיל כמו חצי שנה אחר זה המעשה הלך וצנה לעשות לכל החדרים שבביתו שני מפתחות ונתן מפתח אחד לכל חדר וחדר לאשתו ומפתח אחד לקח לעצמו, ולא הגיד לאשתו שיש לו עוד מפתח.

ד. ויהי היום אמר הבעל לאשתו שהוא צריך לילך למרחקים לקנות סחורות ושתכין לו צידה לדרך, וכן עשתה אשתו פי היתה סבורה שבעלה יסע ממנה בדרך כל הארץ, וליום מחירתו נסע הבעל ממנה, והיא סברה שהלך בעלה למרחקים. אבל הבעל עשה בערמה וכשהיה חצי פרסה מחוץ לעיר צנה לעגלון לשוה ויליף לעיר ולא שב לביתו כי אם לבית האושפיזא אשר אורחים שמה, וכאשר הגיע החשוף בלילה הלך העשיר לביתו ופתח פתח ראשון בביתו, ואחר כך הלך מחדר לחדר עד שבא לחדר אשתו שהיתה ישנה, וערל אחד היה שוכב עמה במטה, וכשראתה האשה שבעלה הוא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

ומדלג בחדר ואף קופץ עד התקרה. בכל פעם שהיה שומע ממני דברי ה' היה עושה כך לכן נאלצתי להשביע את הטומאה בקדושת ספר תורה שהיה קרוב אלי בארון הקודש, ואין זה ככל השבעת מלאכים שאסור להשביע מלאך שיבוא ויוציא הטומאה או גם להזכיר מלאכים בשמותיהם בודאי אסור אולם מותר להגיד: אני משביעך בקדושה שבספר תורה וזאת עשיתי, אז פער הילד את פיו כרוצה להקיא, אלא שהוא לא הקיא את הטומאה מיד, אלא זחל עד לכירה ושם הקיא, כשראתה זאת אמו רצה אליו ואחזה בו. משנרגע החל לדבר כאחד האדם. הוא לא ידע כלל מה היה עמו עד עתה ושאל את אמו היכן הוא. הובילוהו אלי וכשהגיע אל הפתח בקשוהו שינשק את המזוזה והוא נשק שלוש פעמים.

הילד הנ"ל הבריא לחלוטין. זה לא המקרה האחרון שהייתי עד לו. רבים הניסים והנפלאות בהזכרת שמות המלאכים, וגם הקמעות אינן אלא תפילות הנמצאות בסדורי תפילה ובתהילים והן משולבות יחדיו למען שלא יהא כמרפא בדברי תורה כפי שמבואר ביו"ד בסי' קע"ט. כמו שלעיתים באה הישועה בעזרת הרופאים המערבבים כמה מיני צרי ומרפא יחד ואם אין עדיין השחתת אבר פנימי אזי באה רפואה תודה לקל. וזאת מפני שאין ה' ב"ה בורא חדשות לברוא אבר חדש שזה יהיה רק בתחיית המתים וזה גם קרה בימי הנביאים אליהו ואלישע.

הארכתי עד כאן כדי שלא יכנס חכם לעשות קבלה מעשית אלא רק ירבה בתפילה בפה. וקמיע הוא גם כן בתפילה תמידית שיש בה תועלת רבה להיות נענה בעת רצון.

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

צד

בתודה קבלתי הספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה ובעיוני בספר רואים עד היכן האחריות הגדולה המוטלת על הש"ם וכול"הו.
ה' יעזרנו להרים קרן הכשרות ושלא נכשל בדבר הלכה.
(ברצוני לשאול אצלנו עובדים כמה שוחטים האם אפשר לקבל כמה ספרים אפילו בתשלום) ונשלח להם הספר, לדעתי יש בזה תועלת גדולה.

בכל הכבוד הרב יא. גרשנקוורו רב מקומי קרית מלאכי

יג

בשר כשר ובכל מקום שהולכים שם חיבת בשר כשר באותיות בולטות לעינים, **עד שלא מוצא כלל במדינה הזאת בשר טריפה** והכל כשר, והיהודים הכשירים בעלי תורה והחרדים לדבר ד' נשכר לבם בקרבם ומגיעים להכשיר הבשר, אבל מה יעשו לנגד המון שנתקבצו מד' פינות העולם שאין משימין לב לכשרות כלל כי אכלו נבילה וטריפה גם על הספינה, והמה אינן רוצין לשמוע כלל, מפני החרדים לתקן העיר במאכל כשר, ורבניהם ושוכי"ם ובוטשארס עוזרים להם להזיל מקח הבשר, וכולם פונים אל המציאות הזאת, בשר זול בשר זול (ר"ל בשר זולל בשר זולל), ומוכרח הבוטשער היהודי הכשר להזיל ג"כ, ומבשר כשר לא ירויח כשימכור כמו הבוטשער המוכר טריפה.

ה

מכשול נורא, משוחטים המורטים נוצות העופות

עוד ענין רע ראיתי בהעיר הזאת אשר תסמר שערות ראשי, השו"ב מורטים בעצמם נוצות העופות ששוחטים. ויש שו"ב ששוחטים ביום ה' ו' עש"ק עד ב' אלפים עופות ומורטים הנוצות, ובליל ש"ק נלאו הידיים שלו לאכול, ויש מהם אשר בני ביתם תחבו הכף לתוך פיו בלילי ש"ק לאכול, כי לא היה לו כח לאחוז הכף **הלא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורין**, בין כך וכך נתפגלו בטנם של יהודים בנבילה וטריפה ר"ל, ואמרו חז"ל עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו דברים אסורים לתוך מעיו, כי כיון שנכנס דברים אסורים לתוך מעיו הוכרח רוח היהדות ונתגברה התאוה ר"ל לכל דבר תועבה עד שקשה לעשות תשובה, וכ"ז בגרם המדינה שנקבצו מכל הארצות טובים ורעים ואין להבחין.

גדולי הדור פסקו! תתרגמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומ

ספרים ועלונים בהנכם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm